

Rost'uv první rok

Tato slavná událost zastihla Rostíka v plné síle, v období růstu čtyř stoliček, při pokusech o první samostatné krůčky dopředu a také při obdivuhodné schopnosti vydobýt si své místo na slunci, a to i za cenu křiku a vzdoru. Jako postavička má Rostík tyto parametry: váha 9,9 kg, výška 72 cm, dvanáct zoubků (i s těmi právě rostoucími). A co už umí? Krásně se usmívat, až neuvěřitelně brečet, ukázat, kde jsou určité předměty (okénko, mikrovlnka, kytička, ...), napodobovat, jak dělají zvířátka (prasátko, pejsek, kočička, žába, měďa, ...), na auta dělá brm, umí napodobit mašinku, dělá ručičkama prosím prosím, když něco chce, ukazuje, jak je veliký a široký, jak dělají hodinky, jak padá snížek, jak kočička pije mlíčko, pozná na obloze Měsíc, dělá papa, snaží se listovat v časopise, na lampy říká „pa“, na kapající vodu něco jako „kap“, báb, banán, babička a ještě spousta věcí je „ba“. Pohybově je na tom Rostík dobře, střídá lezení po čtyřech s chozením okolo nábytku (nově i s pár krůčky vpřed), prstíkama sezobne cokoli z koberce (a hned vše míří do pusy), rozebírá komín z kostiček, ví, kde a jak zmačknout „hrací“ hračky (a také rádio, mobil, tlačítka na počítači). Když se mu to pěkně vysvětlí (na což má trpělivost hlavně tatínek), pomáhá i s oblékáním a svlékáním, při přebalování se s námi ale občas „pere“.

Zima 2005/2006 je obzvláště drsná, venku panují až dvacetistupňové mrazy (v domě i jednou zamrzla voda), procházky jsou rámovány bílou krajinou, dokonce jsme absolvovali i projížďku s kočárkem po zamrzlé Orlici. Doma ale panuje příjemných šestnáct stupňů, v kuchyni dokonce devatenáct a v koupelně přitápíme větráčkem :-). Když k tomu ještě přidáme spaní Rostíka venku i při minus šesti stupních a vyjížďky ven i při až minus deseti, je označení „polární miminko“ určité na místě.

Jak vypadá obyčejný den našeho miminka, momentálního středobodu celé naší rodiny? Ráno vstává mezi šestou a osmou, nějaký čas tráví s námi ve velké posteli, kde si hraje hlavně s plyšovou zeleninou, dostane mlíčko na dobré ráno, pak se přemísťuje do koupelny na přebalení a mazání (Excipialem a Pontinem), poté míří do kuchyně. K snídani je strouhané jablíčko ohřáté v mikrovlnce (přesněji jeden a půl jablka) a jeden plátek rýžového chleba („slabý polystyren“). Organizace je taková, že nejdřív nakrmím Rost'ua jablkem, pak si přinesu ke stolu svou snídani a Rostíkovi podávám na kousky nalámaný chlebiček. Obvykle přitom koukáme na Panoramu (jak je na našich horách). Dopoledne následuje hraní (předčítání z knížek, hra s kostkami, s kroužky, s hracími hračkami, vytahování věcí z kuchyně a skříněk, stání na okně a pozorování aut, ptáčků apod.). Do toho zapadne další přebalování – jablíčka k snídani se prostě osvědčují. Musíme stihnout i nějaké domácí práce, takže vytíráme, zaléváme kytky, připravujeme oběd. Mezi desátou a jedenáctou přichází krmení mlíčkem. Pak už se chystáme vyrazit ven (Rostík dostane kožešinové botky, kombinézu, čepici a rukavice; v kočárku ho pak čeká fusak a na spaní ještě teplá larisa, která mu při sezení slouží jako opora za zády) – stačí jen krátká procházka v sedě v kočárku, položení Rostíka a až dvouhodinový spánek, po návratu domů obvykle pokračující venku na dvorku. To je doba, kterou si vychutnávám, obvykle ji ale zabere dělání oběda (i pro Rostíka) a jeho následné snědení (klid na jídlo je prostě skvělý).

Po probuzení (často „nuceném“, aby se miminko „nepřespalo“) přichází na řadu Rostíkův oběd (mixovaná zelenina – mrkev, brambory, červená řepa a kuřecí nebo krůtí maso, do toho občas pohanka nebo nemléčná rýžová kaše, někdy přidám olivový olej, na objem přesnídávkové skleničky a k tomu kukuřičné křupky). Jídla Rost'ua zapíjí kojeneckou vodou v lahvičce od Aventu s měkkým pitíkem. Krmíme běžnou malou lžičkou, Rost'ua sedí na plastové vysoké stoličce, na krku má plastový bryndák. Do roku jsme zvládli nedávat ani lepek, ani výrobky z kravského mléka, to kvůli diagnóze atopické dermatitidy, která se objevila kolem sedmého měsíce, ale která se po dvou měsících úplně zklidnila. Po obědě je zase „hrací okénko“ a pak vyrážíme na návštěvu ke kuklenské babičce a dědovi (pokud už tam neabsolvujeme i oběd). U babičky a dědy se starost o zábavu mimika rozměňuje na více osob :-). Kolem páté přichází na řadu krmení mlíčkem, přebalení a pak procházka zpět domů – cestou se občas podaří, že Rostík v kočárku usne a pak spinká obvykle na „studené“ chodbě dohromady jednu hodinu. Po probuzení už je doma i táta, což Rostík kvituje

s povděkem. S taťkou je totiž zábava originálnější: hra s myší a klávesnicí, vypínání monitoru, lezení po stole, ... Taťka by měl dodělat svou dizertaci, ale Rostík se vehementně hlásí o pozornost :-).

Večeře přichází na řadu kolem sedmé hodiny (nastrouhané jablko nebo namačkaný banán s trochou kojenecké vody a s nemléčnou rýžovou kaší – ohřáté v mikrovlnce, k tomu opět křupky nebo rýžový chleba). Jako doprovodný program slouží sledování večerníčku a zpráv na ČT 1. Po další hrací hodině následuje „koupání“ s přebalováním (spíše promazáváme, koupeme jednou až dvakrát týdně), které má na starost tatínek. Po koupání následuje uspávací krmení mlíčkem a položení do postýlky, obvykle mezi devátou a půl desátou. Kojení doma probíhá v kuchyni na gauči s pomocí kojícího polštáře – hada. Pokud Rost' a usne při krmení, je uspávání vyřízeno, pokud ne, nastupuje většinou tatínek, který si lehá vedle postýlky (do své, protože postýlka Rosti je „u hlavy“ naší postele) a drží za ruku. Když ani to nezafunguje, čteme v kuchyni pohádku, Rost' a při tom leze po gauči, já se pak jdu mýt a nakrmím ho znovu už ve velké posteli. Noci rozhodně nejsou nezajímavé, Rost' a se budí na krmení průměrně dvakrát až třikrát za noc, když má plakací období, i vícekrát; to už se ani nesnažím o zpětné přenášení do postýlky a spí s námi. V průběhu noci hodně „cestuje“, usíná nejčastěji na polštářích kolmo k nám nebo mezi našima nohama v peřinách. Občas se mu povede „ducnout“ se do hlavičky o pelest postele nebo o šprušlíky postýlky. Protože udržet na něm deku je nadlidský výkon, oblékáme Rost' u do bavlněné kombinézy a na ni přidáváme kabátek a ponožky. Sem tam se „daří“, že plínka Rost' ovi nevydrží a musíme v průběhu noci i přebalovat a převlékat. Obvykle ale proběhne noc bez přebalování.

Nedělní oběd a odpoledne tráví naše rodinka u babičky a dědy v Malšovicích. Rost' a se tam o přízeň domácích dělí s padesátikilovým pejskem Matějem. K naší radosti strejda Martin jednoznačně preferuje Rost' u a osvědčuje se jako prvotřídní chůvák. V neděli tak mám i kousek času jenom pro sebe (jestli se tak dá říkat třeba nákupům v supermarketu). Další chvílku pro sebe mívám ve čtvrtek večer, kdy od svých dvou chlapů utíkám do jazykové školy na angličtinu.

Jak život s miminkem snáší maminka? Stručně řečeno „střídavě oblačno“. Ne úplně jednoduše se sžívám s pocitem, že nejsem pánem svého času, svého spánku (za celý rok jsem neměla jedinou nepřerušenou noc), svého jídelníčku (nejen kvůli kojení obecně, ale i kvůli ekzému, který je ale v posledních měsících našťestí v pořádku). Navíc jsem typ člověka, který má rád řád, který je spokojený, když to, co dělá, může ovlivnit a řídit. No a když se k tomu připočte ne úplně pohodové snášení breku, křiku a vzteku... Ještě že tatínek dokáže svým klidem zvládat nás oba. I když nejsem nějaký kariéerní typ, chybí mi pocit seberealizace. Někdy trpím i „ponorkou“, někdy pocitem, že neumím být dobrou mámou. Na druhé straně si dokážu některé věci užívat, tak třeba Rost' ův „brambušácký“ úsměv, hraní si, večerníčky, každodenní procházky (Rost' ovi se v kočárku docela daří a je to také jediný způsob, jak ho přes den uspat) – za každého počasí pozoruji přírodu, jak se každým dnem mění. Mění se i Rost' a, den za dnem se mu daří zvládat další a další věci, je to šikulka a pořad takový „podšitý smíšek“. Uvidíme, jak se nám bude rozvíjet dál...

Rost' ova „první“:

- 12.2. Rost' a poprvé jede autem (domů z porodnice)
- první stonání: týden od 19.4. byl Rost' a v nemocnici se zánětem močových cest
- 11.7. první zub (jednička vlevo dole)
- 15.7. Rost' a se poprvé překulil ze zad na břicho (překulení zpět a válení sudů ve svém vývoji úplně vynechal)
- 16.7. první skulení se z gauče, přemístil se o jeden metr
- 16.8. první příkrm (mrkev)
- konec srpna: Rost' a začíná lézt (plazit se)
- začátek září: Rost' a si začíná sedat (v kočárku dostává kšíry)
- konec září: Rost' a začíná lézt po čtyřech a také sedět v jídelní stoličce
- 7.10. Rost' a se sám postavil o oporu
- 5.2. první krok dopředu

V Hradci Králové dopsáno dne 27. 2. 2006